

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱۵)

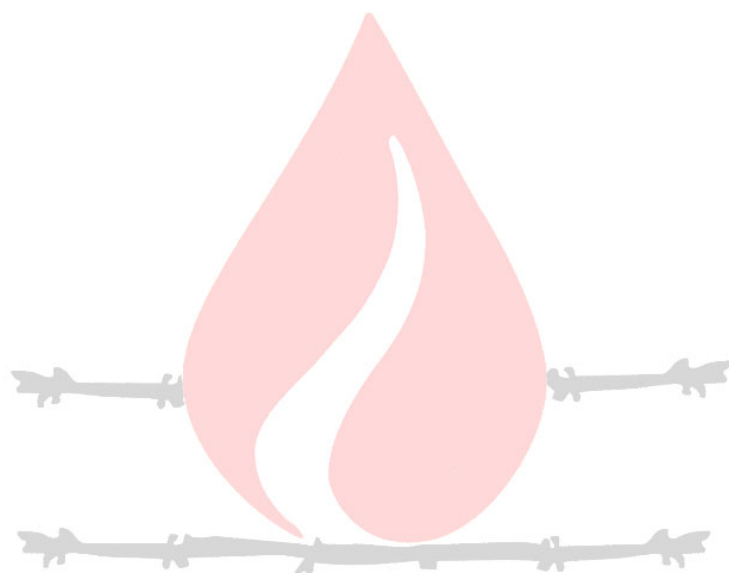
گزارش راهبردی ۱۴۰۱/۹۴

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

اسفند ماه ۱۴۰۱

۱۴۰۱۰۰۱۲۰۹۴

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در اسفند ۱۴۰۱، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی مورد بررسی قرار گرفته است.

خلاصه اجرایی

در بخش موارد نقض حقوق بشر در ایالات متحده آمریکا به ۵ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن به ثبت رکورد بالای قتل توسط پلیس ایالات متحده در سال ۲۰۲۲، می‌پردازد. طبق گزارش گاردین و بر اساس تجزیه و تحلیل داده‌های جدید، مجریان قانون ایالات متحده در سال ۲۰۲۲ حداقل ۱۱۷۶ نفر یا حدود ۱۰۰ نفر را در ماه (سه نفر در روز) کشته‌اند که این مرگبارترین سال ثبت خشونت پلیس از سال ۲۰۱۳ است و کارشناسان برای اولین بار ردیابی قتل‌ها را در سراسر کشور آغاز کرده‌اند. این گروه تحقیقاتی غیرانتفاعی پایگاه داده‌ای از مرگ‌های گزارش شده توسط مجریان قانون، از جمله افرادی که به ضرب گلوله، ضرب و شتم، مهار و الکتروشوک کشته شده‌اند، نگهداری می‌کند. بر اساس گزارش، آمار اولیه در سال ۲۰۲۲، نشان‌دهنده ۳۱ مورد تلفات بیشتر نسبت به سال قبل است. در سال ۲۰۲۱، پلیس ۱۱۴۵ نفر را کشت. در سال ۲۰۲۰، ۱۱۵۲ نفر، در سال ۲۰۱۹، ۱۰۹۷ نفر، در سال ۲۰۱۸، ۱۱۴۰ نفر و ۱۰۸۹ نفر در سال ۲۰۱۷ توسط نیروهای پلیس کشته شده‌اند.

محور دوم به وضعیت کودکان کارگر مزارع در ایالات متحده آمریکا اشاره کرده است. به گزارش دیده‌بان حقوق بشر ایجاد یک تغییر قانونی طولانی‌مدت برای محافظت از کودکان استخدام شده برای کار در بخش کشاورزی ایالات متحده، یکی از کارهای ناتمام دوران وزارت والش است که برای جانشین خود به‌جا می‌گذارد. یک مطالعه انجام شده توسط دفتر پاسخگویی دولت در سال ۲۰۱۸ نشان داد در حالی که تنها سه درصد از کودکان شاغل

در ایالات متحده کارگر مزرعه هستند؛ بیش از نیمی از مرگ‌ومیر کودکان ناشی از کار، در این قسمت وجود دارد. بر اساس گزارش یکی از دلایلی که این کودکان در معرض خطر بالایی قرار دارند، معافیت‌های طولانی‌مدت در قانون کار ایالات متحده است. طبق قوانین این کشور، کودکان زیر ۱۲ سال می‌توانند برای ساعت‌های نامحدود در مزارع با هر شدت و اندازه‌ای با اجازه والدین خود کار کنند. به اعتقاد دیده‌بان، دلیل متفاوت بودن قوانین در وهله اول را می‌توان در حذف نژادپرستانه کارگران مزرعه به‌ویژه سیاه‌پوستان، از قانون استانداردهای کار منصفانه ۱۹۳۸ جستجو کرد. اصلاحات قانون در سال ۱۹۶۶ برخی از حمایت‌ها را برای کارگران مزرعه گسترش داد، اما معافیت‌ها - از جمله مربوط به کار کودکان - همچنان باقی مانده است.

در محور سوم از ۲۱ سال نقض مداوم در خلیج گوانتانامو توسط ایالات متحده آمریکا انتقاد شده است. عفو بین‌الملل، در آستانه بیست و یکمین سالگرد بازگشایی بازداشتگاه گوانتانامو، جایی که ایالات متحده طی سال‌ها نزدیک به ۷۸۰ مرد مسلمان را بدون اتهام یا محاکمه بازداشت کرده، گفته است: این غم‌انگیز است که ۲۱ سال پس از افتتاح یک بازداشتگاه دریایی که به‌طور خاص برای فرار از حاکمیت قانون طراحی شده می‌گذرد و دولت ایالات متحده همچنان به بازداشت ۳۵ مرد در اردوگاه گوانتانامو ادامه داده است. این در حالی است که اکثر آنها هرگز حتی به جرمی متهم نشده‌اند. گفتنی است هیچ‌یک از آنها محاکمه عادلانه نداشته‌اند و بسیاری از بازداشت‌شدگان نیز شکنجه شده‌اند. کمیسیون‌های نظامی که برای محاکمه برخی از بازداشت‌شدگان ایجاد شده‌اند، ناکارآمد و ناعادلانه بوده و متهمان از داوری بی‌طرف و دسترسی به شواهد و مدارک حیاتی محروم شده‌اند. همچنین این موضوع باعث شده قربانیان حملات ۱۱ سپتامبر نیز از حق‌شان برای عدالت نیز محروم شوند.

در چهارمین محور به سؤال عفو بین‌الملل در خصوص این‌که آیا پس از ۴۶ سال حبس، زمان آزادی لئونارد پلتیر آمریکایی فرا نرسیده، اشاره شده است. این سازمان به مناسبت این روز با صدور بیانیه‌ای از رئیس‌جمهور بایدن درخواست کرد برای عفو فوری آقای پلتیر اقدام کند. لئونارد پلتیر بیش از ۴۶ سال است که در ایالات متحده زندانی است و

برخی از آن سال‌ها را در سلول انفرادی سپری کرده است. گفتنی است علیرغم وجود نگرانی‌ها در مورد عادلانه بودن محاکمه، وی دو بار به اتهام قتل به حبس ابد محکوم شده است. لازم به ذکر است او همیشه بر بی‌گناهی خود تأکید و آن را حفظ کرده است. عفو بین‌الملل مدت‌هاست کمپینی را در حمایت از عفو این فعال بومی آمریکا بر اساس نگرانی‌های مربوط به محاکمه عادلانه، رفتار با وی در زندان و وضعیت رو به وخامت سلامتی او راه‌اندازی کرده است.

محور پنجم به گزارش عفو بین‌الملل در خصوص روبات‌های قاتل و خطر تهدیدکننده آنان برای حقوق بشر پرداخته است. در این گزارشی به درخواست بیش از ۳۰ کشور جهت کنترل‌های حقوقی بین‌المللی بر روی عملکرد روبات‌های قاتل اشاره شده است. این کشورها خواستار اعمال قوانین بین‌المللی از جمله ممنوعیت‌ها و مقررات مربوط به توسعه و استفاده از سیستم‌های تسلیحاتی خودمختار شده‌اند. عفو بیان می‌کند توسعه خودمختاری در سلاح‌ها در حال سرعت گرفتن است و کاربرد رو به رشد هوش مصنوعی جدید و فناوری‌های یادگیری ماشینی پیشرفتی عمیقاً نگران‌کننده داشته است. این ماشین‌ها با خطر خودکار کردن قتل، با آن به‌عنوان یک تعهد فنی برخورد می‌کنند که خطرات حقوق بشر و همچنین نگرانی‌های بشردوستانه، حقوقی و اخلاقی را افزایش می‌دهد. ماشین‌های خودمختار بدون همدلی یا شفقت تصمیمات مرگ و زندگی را می‌گیرند.

در بخش **موارد نقض حقوق بشر در کانادا**، به ۲ محور موضوعی اشاره شده است که **محور نخست** آن، به کشف بیش از ۶۰ گور احتمالی دیگر در محل مدرسه شبانه‌روزی در جنوب کانادا اشاره کرده است. طبق این گزارش یکی از قبایل بومی در استان بریتیش کلمبیا واقع در جنوب کانادا از کشف حداقل ۶۶ گور احتمالی جدید در محل یک مدرسه شبانه‌روزی سابق خبر داده است. ویلی سلرز رئیس قبیله ویلیامز می‌گوید: این مأموس‌کننده است، ولی ما در حال یافتن حقیقت هستیم و تاریخ و میراثی که از آن مدرسه باقی مانده و میزان آسیبی که وارد کرده را کنار هم قرار می‌دهیم. بر اساس گزارش و طبق یافته‌های اولیه، این دومین بار است که ناهنجاری‌هایی در محوطه مدرسه شبانه‌روزی سابق

پیدا شده است. در ماه ژانویه گذشته، با کمک برخی از ابزارها و رادارهای نفوذی زمین، محققان توانستند ۹۳ محل دفن احتمالی را در بخش کوچکی از زمین شناسایی کنند. در این تحقیق اخیر نیز از همین تکنیکها استفاده شده است.

در محور دوم به گزارش منتشر شده توسط دیده بان حقوق بشر در خصوص آمار بالای مرگها و شرایط غیرانسانی بازداشت مهاجران کانادا اشاره شده و تأکید می‌کند دولت باید اقدامات مشخصی برای لغو بازداشت مهاجران انجام دهد. گزارش می‌افزاید: از سال ۲۰۰۰، حداقل ۱۷ نفر در بازداشتگاه‌های مهاجرت جان خود را از دست داده‌اند که بیشتر آنها در زندان‌های استانی بوده‌اند. دیده بان معتقد است آژانس خدمات مرزی کانادا دارای سابقه پنهان کاری در مورد مرگ و میر بازداشت شدگان مهاجرتی و امتناع از انتشار اطلاعات در مورد کسانی است که در بازداشت می‌میرند.

در بخش موارد نقض حقوق بشر در بریتانیا، به ۳ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن، به صدور حکم دادگاه در خصوص فروش تسلیحات به عربستان سعودی توسط بریتانیا می‌پردازد. گزارش بیان می‌کند دولت بریتانیا باید فوراً اعطای مجوز برای صادرات تسلیحات به کشورهایمانند عربستان سعودی که سابقه نقض جدی قوانین بین‌المللی بشردوستانه دارند را متوقف کند. طبق گزارش، دولت بریتانیا در ۷ ژوئیه ۲۰۲۰، اعلام کرد که فروش تسلیحات به عربستان سعودی را از سر خواهد گرفت. در سال ۲۰۱۹، دادگاه استیناف بریتانیا به دولت دستور داد تا صدور مجوزهای جدید برای فروش تسلیحات به عربستان سعودی را متوقف کند. این حکم زمانی صادر شد که هیچ تلاشی برای ارزیابی ارتکاب نقض قوانین بین‌المللی بشردوستانه ائتلاف به رهبری عربستان سعودی در جریان درگیری‌های یمن، صورت نگرفت. از سال ۲۰۱۵، پروژه آمار یمن حداقل ۲۵۰۵۴ حمله هوایی را ثبت کرده است. حملات هوایی فقط به ائتلاف نسبت داده می‌شود، زیرا گروه مسلح انصارا... فاقد نیروی هوایی می‌باشد. براساس پروژه آمار یمن، انگلیس از ابتدای جنگ، حدود ۲۳ میلیارد دلار سلاح را در اختیار عربستان سعودی قرار داده که حداقل ۱۹۲۲۲۶ تلفات غیرنظامی ایجاد کرده است. براساس داده‌های جمع‌آوری

شده توسط پروژه آمار یمن، حملات هوایی حداقل ۸،۹۸۳ غیرنظامی را کشته و ۱۰،۲۴۳ نفر را زخمی کرده است.

محور دوم به تبعید شهروند بریتانیایی به واسطه سلب تابعیتش توسط دولت اشاره می‌کند. سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر هر دو در گزارشی به سلب تابعیت، شمیمه بیگم اشاره و از آن انتقاد کرده‌اند. وی تمام عمر خود را در بریتانیا زندگی کرده بود تا جایی که به‌عنوان یک نوجوان ۱۵ ساله تأثیرپذیر به سوریه کشانده شد. همان‌طور که سایر کشورها انجام داده‌اند، انگلیس باید به هر یک از شهروندان خود که در سوریه سرگردان هستند کمک کند. این می‌تواند کمک به بازگشت امن آنها به انگلیس باشد؛ خواه این به معنای مواجه شدن با تحقیقات جنایی یا پیگرد قانونی احتمالی باشد یا خیر. در گزارش از وزیر کشور بریتانیا درخواست شده تصمیم خود را لغو کند و تحقیقات مستقلی در مورد اینکه چگونه مقامات بریتانیا مکرراً در محافظت از بیگم شکست خورده‌اند، انجام دهد. اگر این کار انجام نشود لکه‌ای تیره بر تاریخ بریتانیا بر جای خواهد گذاشت.

محور سوم به اخراج مردم بومی جزایر چاگوس توسط بریتانیا اشاره کرده و آن را جنایت مستعمراتی این کشور می‌داند. دیده‌بان حقوق بشر، در گزارشی به اقدام بریتانیا و آمریکا در اخراج ساکنان جزیره چاگوس در ۵۰ سال پیش اشاره کرده و آن را جنایت علیه بشریت خوانده است. طبق گزارش، آوارگی اجباری کل مردم چاگوسی توسط دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده و آزار و اذیت نژادی بریتانیا و ادامه ممانعت از بازگشت آنها به خانه، جنایت علیه بشریت است. هر دو دولت باید غرامت کامل برای این بومیان، از جمله حق بازگشت آنها برای زندگی در سرزمین خود در مجمع‌الجزایر چاگوس در اقیانوس هند را فراهم کنند. بر اساس گزارش، بریتانیا با حمایت ایالات متحده از بازگشت چاگوسی‌ها به وطن خود جلوگیری کرده و هیچ تعهد روشنی برای مشورت با بومیان و تضمین حق آنها برای دریافت غرامت، از جمله حق بازگشت آنها، در حل و فصل این مسئله وجود ندارد.

در بخش **موارد نقض حقوق بشر در فرانسه**، به ۲ محور موضوعی اشاره شده که محور نخست آن، به نادیده گرفتن نژادپرستی سازمانی در طرح جدید اقدام ضد نژادپرستی

فرانسه اشاره کرده و بیان می‌کند مشخصات قومی توسط پلیس و نژادپرستی سیستمیک باید لحاظ شود. بنا به گزارش الیزابت بورن، نخست وزیر فرانسه، در ۳۰ ژانویه، طرح ملی مبارزه با نژادپرستی، یهودی‌ستیزی و تبعیض را طی سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۶ ارائه کرده است. در حالی از این طرح جدید در مورد نژادپرستی استقبال می‌شود که شکاف‌های بزرگی بر جای می‌گذارد. به اعتقاد دیده‌بان، این طرح قصد دارد سازوکارهای مطرح کردن شکایت با هدف مقابله با گزارش‌های ناکافی و گسترده جنایات نفرت‌پراکنانه به پلیس را معرفی کند. با این حال توضیح نمی‌دهد که چگونه می‌توان اعتماد جوامع اقلیت که چنین حملاتی را تجربه کرده‌اند، بازسازی کرد. این طرح همچنین از تشریح چگونگی تأمین بودجه اقدامات خود غافل شده است.

و در دومین و آخرین محور این گزارش بر لزوم تغییر قوانین فرانسه برای مبارزه با مصونیت از مجازات تأکید شده است. سازمان دیده‌بان حقوق بشر به ضرورت ایجاد اصلاحات و تغییرات در قوانین فرانسه برای رسیدگی به جرائم جدی اشاره کرده است. متأسفانه، در نوامبر ۲۰۲۱، یک دادگاه فرانسوی با صدور حکمی علیه یک شهروند سوری دیگر با تأکید بر برخی مقررات در قوانین فرانسه باعث شد دسترسی قربانیان به عدالت برای جرائم جدی ارتكابی در خارج از کشور را محدود کند. دیده‌بان حقوق بشر بیان کرده در زمانی که جامعه بین‌المللی ضرورت اجرای عدالت در اوکراین و جاهای دیگر را به رسمیت شناخته است، دولت فرانسه نیز باید اصلاحات مورد نیاز را انجام دهد تا کسانی که مسئول جنایات جدی و بی‌رحمانه هستند، مورد بازخواست قرار گیرند. گزارش می‌افزاید: در مجموع، این محدودیت‌ها و تناقضات با تعهد اعلام شده فرانسه به عدالت بین‌المللی و مبارزه با مصونیت از مجازات مطابقت ندارد. مقامات قضایی فرانسوی درگیر در این کار نشان داده‌اند که قانون جرم دوگانه می‌تواند بیش از نیمی از پرونده‌های آنها را تحت تأثیر قرار دهد و مانع از پیشرفت آنها در پیگرد قانونی شود.

*ایالات متحده آمریکا

۱. رکورد بالای قتل توسط پلیس ایالات متحده در سال ۲۰۲۲

خبرگزاری گاردین در تاریخ ششم ژانویه ۲۰۲۳، در گزارشی به تعداد بالای قتل‌ها توسط نیروهای پلیس در سال ۲۰۲۲ میلادی در ایالات متحده اشاره کرده است.

طبق گزارش و بر اساس تجزیه و تحلیل داده‌های جدید، مجریان قانون ایالات متحده در سال ۲۰۲۲ حداقل ۱۱۷۶ نفر یا حدود ۱۰۰ نفر را در ماه کشته‌اند که این مرگبارترین سال ثبت خشونت پلیس از سال ۲۰۱۳ است و کارشناسان برای اولین بار ردیابی قتل‌ها را در سراسر کشور آغاز کرده‌اند.

گزارش بیان می‌کند پلیس در سراسر کشور به‌طور متوسط بیش از سه نفر در روز یا نزدیک به ۱۰۰ نفر را در هر ماه در سال گذشته به قتل رسانده است. این گروه تحقیقاتی غیرانتفاعی پایگاه داده‌ای از مرگ‌های گزارش شده توسط مجریان قانون، از جمله افرادی که به ضرب گلوله، ضرب و شتم، مهار و الکتروشوک کشته شده‌اند، نگهداری می‌کند.

بر اساس گزارش، آمار اولیه در سال ۲۰۲۲، نشان‌دهنده ۳۱ مورد تلفات بیشتر نسبت به سال قبل است. در سال ۲۰۲۱، پلیس ۱۱۴۵ نفر را کشت. در سال ۲۰۲۰، ۱۱۵۲ نفر، در سال ۲۰۱۹، ۱۰۹۷ نفر، در سال ۲۰۱۸، ۱۱۴۰ نفر و ۱۰۸۹ نفر در سال ۲۰۱۷ توسط نیروهای پلیس کشته شده‌اند. گردآوری اولین داده‌ها به سال ۲۰۱۳ برمی‌گردد، زمانی که روزنامه‌نگاران و طرفداران عدالت نژادی شروع به شمارش این حوادث مرگبار بر اساس ملیت افراد کردند. پایگاه داده‌ای که توسط واشنگتن‌پست اداره می‌شود و تیزاندازی‌های مرگبار توسط پلیس را دنبال می‌کند، همچنین سال ۲۰۲۲ را سالی با ثبت رکورد بالای قتل‌ها نشان داده است.

گزارش می‌افزاید: انتشار این اطلاعات دو سال پس از آن منتشر شد که قتل جورج فلویید باعث ایجاد خیزش‌های ملی شد که خواستار برقراری عدالت نژادی، مسئولیت‌پذیری پلیس و کاهش بودجه و اندازه نیروهای پلیس بودند. علی‌رغم توجه بین‌المللی و برخی

تلاش‌های محلی برای مهار خشونت پلیس، واکنش‌های شدیدی به اصلاحات عدالت کیفری صورت گرفته و تعداد کلی قتل‌ها به‌طور نگران‌کننده‌ای بالا باقی مانده است. یکی از بستگان برون‌ا تیلور^۱ که قتل او در مارس ۲۰۲۰ در کنتاکی باعث اعتراضات گسترده‌ای شد، می‌گوید: جنبش و غوغایی در سرتاسر جهان برپا شده و ما هنوز کشتارهای بیشتری خواهیم داشت. ما چه‌کار اشتباهی انجام داده‌ایم؟ خیلی ناامید کننده است.

گزارش در ادامه اشاره می‌کند، درحالی‌که تعداد قتل‌ها افزایش یافته، اما شرایط همچنان ثابت مانده است. در سال ۲۰۲۲، ۱۳۲ قتل (۱۱٪) شامل مواردی بود که در آنها هیچ جرمی ادعا نشده بود. ۱۰۴ مورد (۹٪) مربوط به سلامت روان یا رفاه بود. ۹۸ (۸٪) از طریق تخلفات رانندگی انجام شده و ۲۰۷ مورد (۱۸٪) شامل سایر اتهامات مربوط به جرائم غیر خشونت‌آمیز بوده است. همچنین ۹۳ مورد (۸٪) مربوط به ادعای اغتشاشات خانگی و ۱۲۸ مورد (۱۱٪) که فرد با سلاح دیده شده بود، وجود داشت. در این میان تنها ۳۷۰ نفر (۳۱٪) درگیر یک وضعیت بالقوه جدی‌تر با یک جرم خشونت‌آمیز ادعایی بوده‌اند.

ساموئل سین‌یانگ، دانشمند داده و تحلیلگر و نویسنده گزارشی^۲ که آن را در اختیار گاردین قرار داده، می‌گوید: «این‌ها برخوردهای معمول پلیس است که منجر به قتل می‌شود». کاهش گفتگو در مورد خشونت پلیس به این معنا نیست که این موضوع از بین می‌رود. آنچه واضح است این وضعیت در حال بدتر شدن و عمیقاً سیستماتیک است». علاوه بر این، در ۳۲ درصد موارد در سال گذشته، فرد قبل از کشته شدن در حال فرار یا رانندگی بوده است. در ماه ژوئن، افسران پلیس اوهایو ده‌ها گلوله به سمت جیلند واکر^۳ که غیرمسلح و در حال فرار بود شلیک کردند. همچنین یک ماه بعد، یک افسر در کالیفرنیا از یک ماشین بدون آرم پلیس خارج شد و بلافاصله به سمت رابرت آدامز^۴ شلیک کرد.

^۱Breonna Taylor

^۲Samuel Sinyangwe

^۳Mapping Police Violence

^۴Jayland Walker

^۵Robert Adams

بر اساس این گزارش، نابرابری‌های نژادی نیز همچنان ادامه دارد: سیاه‌پوستان ۲۴ درصد از کشته‌شدگان در سال گذشته را شامل می‌شوند در حالی که تنها ۱۳ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دادند. از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۲، ساکنان سیاه‌پوست سه برابر بیشتر از سفیدپوستان در معرض خطر کشته شدن توسط پلیس ایالات متحده بوده‌اند. بر اساس گزارش، این نابرابری به‌ویژه در برخی شهرها شدیدتر است. از جمله مینه‌سوپولیس^۶ که در آن پلیس، ساکنان سیاه‌پوست را به میزان ۲۸ برابر بیشتر از ساکنان سفیدپوست کشته و شیکاگو، که این میزان ۲۵ برابر بیشتر بوده است.

طبق گزارش افزایش قابل توجهی در قتل‌ها توسط ادارات کلانتری^۷ وجود داشته است. در سال ۲۰۲۲، کلانترها در ۴۱۶ قتل شرکت داشتند که در مقایسه با تعداد ۲۷۷ مورد در سال ۲۰۱۳ بیشتر بوده است.

گزارش بیان می‌کند برخی از حوزه‌های قضایی و ایالت‌های محلی وجود دارند که شاهد کاهش تعداد قتل‌ها بوده‌اند. برای نمونه کالیفرنیا، پرجمعیت‌ترین ایالت، از سال ۲۰۱۳ تاکنون ۲۹ درصد کاهش قتل را تجربه کرده است، در حالی که تگزاس، با دومین جمعیت بزرگ، ۳۰ درصد افزایش خشونت پلیس در این بازه زمانی داشته است.^۸

۲. وضعیت کودکان کارگر مزارع در ایالات متحده آمریکا

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۳ فوریه در گزارشی به وضعیت کار کودکان شاغل در مزارع ایالات متحده و مشکلاتی که با آن روبه‌رو هستند؛ اشاره کرده است. گزارش بیان می‌کند از زمان انتشار اخباری در ۷ فوریه مبنی بر اینکه مارتی والش^۹ وزیر کار ایالات متحده، سمت خود را در کابینه ترک خواهد کرد، سروصدای زیادی در مورد

^۶Minneapolis

^۷sheriff's departments

^۸<https://www.theguardian.com/us-news/2023/jan/06/us-police-killings-record-number-2022>

^۹Marty Walsh

مارتی والش وزیر سابق کار ایالات متحده است که از ۲۳ مارس ۲۰۲۱ این سمت را به عهده داشت.

این که رئیس جمهور بایدن چه کسی را به عنوان جانشین وی معرفی می کند، به وجود آمده است. در انبوهی از کارهای ناتمام که والش برای جانشین خود به جا می گذارد، ایجاد یک تغییر قانونی طولانی مدت برای محافظت از کودکان استخدام شده برای کار در بخش کشاورزی ایالات متحده است.

آنچه در این گزارش آمده بیان می کند، کشاورزی خطرناک ترین صنعت باز برای کودکان کار در ایالات متحده می باشد. دیده بان حقوق بشر با صدها کودک کارگر مزرعه مصاحبه کرده و آنها کار در شرایط سخت و وحشتناک را توصیف کرده اند. بسیاری از آنها ۱۲ ساعت یا بیشتر در روز و در گرمای شدید کار می کنند، از ابزارهای تیز یا ماشین آلات خطرناک استفاده می کنند، سطل های سنگین را جابجا یا از نردبان های بلند بالا می روند که هیچ چیزی آنها را در برابر سقوط محافظت نمی کند.

طبق گزارش، سالانه هزاران کودک هنگام کار در مزارع مجروح می شوند. یک مطالعه انجام شده توسط دفتر پاسخگویی دولت در سال ۲۰۱۸ نشان داد در حالی که تنها سه درصد از کودکان شاغل در ایالات متحده کارگر مزرعه هستند؛ بیش از نیمی از مرگ و میر کودکان ناشی از کار در این قسمت وجود دارد.

گزارش بیان می کند، کودکان کشاورز مصاحبه شونده در مزارع خانواده خود کار نمی کردند. آنها کارگران اجیر شده ای بودند و سلامتی و جان خود را برای مراقبت از میوه ها و سبزیجاتی که به میز شام ما راه پیدا می کنند به خطر می اندازند.

بر اساس گزارش یکی از دلایلی که این کودکان در معرض خطر بالایی قرار دارند، معافیت های طولانی مدت در قانون کار ایالات متحده است. طبق قوانین این کشور، کودکان زیر ۱۲ سال می توانند برای ساعت های نامحدود در مزارع با هر شدت و اندازه ای با اجازه والدین خود کار کنند، البته تا زمانی که مدرسه را از دست ندهند. امروزه کودکانی که در سنین پایین قرار دارند، نمی توانند به طور قانونی در هیچ بخش دیگری در ایالات متحده کار کنند. کودکانی که در مزارع کار می کنند در سن ۱۶ سالگی، می توانند کارهایی را انجام دهند که به ویژه خطرناک تلقی می شود، در حالی که در هر بخش دیگری برای انجام کارهای خطرناک باید ۱۸ سال داشته باشند.

به اعتقاد دیده‌بان، دلیل متفاوت بودن قوانین در وهله اول را می‌توان در حذف نژادپرستانه کارگران مزرعه به‌ویژه سیاه‌پوستان، از قانون استانداردهای کار منصفانه ۱۹۳۸ جستجو کرد. اصلاحات قانون در سال ۱۹۶۶ برخی از حمایت‌ها را برای کارگران مزرعه گسترش داد، اما معافیت‌ها - از جمله مربوط به کار کودکان - همچنان باقی مانده است. اکنون اکثریت قریب به اتفاق کودکان کارگر در مزارع، لاتین‌تبار هستند بنابراین شکاف‌ها همچنان باعث آسیب‌های نامتناسب نژادی می‌شود.

گزارش بیان می‌کند، کنگره باید دستورالعملی برای اصلاح قانون کار ایالات متحده به منظور رفع این شکاف‌ها تصویب کند، اما وزارت کار می‌تواند اقدامات نظارتی مستقل از کنگره برای محافظت از سلامت و زندگی کودکان شاغل در مزارع انجام دهد.

طبق گزارش، وزارت کار تعیین می‌کند کدام مشاغل برای کودکان زیر ۱۶ سال در بخش کشاورزی و زیر ۱۸ سال در سایر بخش‌ها خطرناک و غیرمجاز محسوب می‌شوند. فهرست کارهای خطرناک غیر کشاورزی در سال ۲۰۱۰ به روز شد، اما لیست فعالیت‌های کشاورزی از سال ۱۹۷۰ به روز نشده و بسیار محدود است.

بر اساس گزارش و به‌عنوان مثال، علیرغم این‌که ثابت و مستند شده در معرض نیکوتین قرار گرفتن برای سلامت خطرناک می‌باشد، باین‌حال کودکان را از کار کردن با تنباکو محدود نمی‌کند. لیست فعلی به کودکان زیر ۱۶ سال اجازه می‌دهد تا در ارتفاع ۲۰ فوتی بدون محافظت در برابر افتادن کار کنند. درحالی‌که در ساخت‌وساز، کارفرمایان باید این حفاظت را برای هر کاری بیش از ۶ فوت انجام دهند.

دیده‌بان حقوق بشر همراه با شرکای خود در زمینه کار کودک، عدالت برای زنان مهاجر و دیگران، چندین نشست سازنده با کارکنان والش در مورد این موضوعات داشته است. در ژوئیه گذشته، ۴۶ عضو مجلس نمایندگان از والش خواسته‌اند مقررات جدیدی را برای کودکان کار در مزارع وضع کند.

گزارش می‌افزاید: در اوایل فوریه، پنج سناتور آمریکایی در نامه‌ای به والش خواستار اقدام برای محافظت از کودکان شاغل در مزارع تنباکو در برابر آسیب و بیماری شده‌اند؛ اما

وزارت کار هنوز متعهد به قوانین جدید برای به‌روزرسانی لیست کارهای خطرناک ۵۰ ساله نشده است.

دیده‌بان معتقد است فقدان این اقدام - تا حدی - به دلیل ترس از واکنش گروه‌های لابی‌گر کشاورزی پس از تلاش‌های ناموفق در قانون‌گذاری در سال ۲۰۱۱ در دوران دولت اوباما باشد. گروه‌های لابی‌گری ادعا کرده‌اند این مقررات به مزارع خانوادگی و برنامه‌های دانش‌آموزان آسیب می‌رساند.

دیده‌بان بیان می‌کند اگر وزارت کار به‌طور گسترده با اعضای جوامع کشاورزی در مورد چگونگی محافظت از کودکان کارگر مزرعه‌دار بدون آسیب‌رساندن به جوامع کشاورزی مشورت کند، می‌توان به این مسائل رسیدگی کرد. کنگره باید قوانینی را تصویب کند که به کودکان کار شاغل در مزارع همان حفاظت‌های اولیه در محل کار را مانند سایر کودکان کارگر ارائه دهد. اما وزارت کار نیازی ندارد منتظر بماند تا کنگره کاری در این زمینه انجام دهد.

در انتهای گزارش این سازمان حقوق بشری می‌افزاید، وزیر کار بعدی باید به سرعت برای ایجاد مقررات جدید برای به‌روزرسانی لیست کارهای خطرناک اقدام کند. سلامت و ایمنی کودکان کارگر مزرعه برای مدت طولانی نادیده گرفته شده است.^۱

۳. ۲۱ سال نقض مداوم در خلیج گوانتانامو توسط ایالات متحده آمریکا

عفو بین‌الملل در دهم ژانویه ۲۰۲۳، در گزارشی به بیست‌ویکمین سال نقض مدام در خلیج گوانتانامو اشاره و آن را محکوم کرده است. مدیر بخش آمریکای عفو بین‌الملل،^۱ در آستانه بیست‌ویکمین سالگرد بازگشایی بازداشتگاه گوانتانامو، جایی که ایالات متحده طی سال‌ها نزدیک به ۷۸۰ مرد مسلمان را بدون اتهام یا محاکمه بازداشت کرده، گفته است: این غم‌انگیز است که ۲۱ سال پس از افتتاح یک بازداشتگاه دریایی که به‌طور خاص برای فرار از حاکمیت قانون طراحی شده

^۱<https://www.hrw.org/news/2023/02/23/next-labor-secretary-should-protect-child-farmworkers>

^۱Erika Guevara-Rosas

می‌گذرد و دولت ایالات متحده همچنان به بازداشت ۳۵ مرد در اردوگاه گوانتانامو ادامه داده است. این در حالی است که اکثر آنها هرگز حتی به جرمی متهم نشده‌اند. گفتنی است هیچ‌یک از آنها محاکمه عادلانه نداشته‌اند و بسیاری از بازداشت‌شدگان نیز شکنجه شده‌اند.

«کمیسیون‌های نظامی که برای محاکمه برخی از بازداشت‌شدگان ایجاد شده‌اند، ناکارآمد و ناعادلانه بوده و متهمان از داوری بی‌طرف و دسترسی به شواهد و مدارک حیاتی محروم شده‌اند. همچنین این موضوع باعث شده قربانیان حملات ۱۱ سپتامبر نیز از حق‌شان برای عدالت نیز محروم شوند.

عفو بین‌الملل در ادامه بیان می‌کند: رئیس‌جمهور بایدن بالاخره باید این اشتباه را اصلاح کند. دولت او باید تمامی بازداشت‌شدگان باقی‌مانده را که متهم به جنایتی نشده‌اند، به کشورهای منتقل کند که در آنجا امنیت داشته باشند و حقوق بشر آنها رعایت شود. در مواردی که طبق قوانین بین‌المللی شواهد قابل قبول و کافی برای تعقیب جرائم جنایی قابل تشخیص بین‌المللی وجود دارد، این امر باید از طریق تصمیم‌گیری عادلانه قضایی و بدون توسل به مجازات اعدام انجام شود.

گزارش در پایان تأکید می‌کند گوانتانامو لکه‌ای محو نشدنی در تاریخ ایالات متحده است. بیش از دو دهه پس از افتتاح آن، رئیس‌جمهور بایدن بالاخره باید این فصل از تاریخ آمریکا را ببندد و اطمینان حاصل کند که هرگز تکرار نخواهد شد.^{۱۱}

۴. آیا پس از ۴۶ سال حبس، زمان آزادی لئونارد پلتیر آمریکایی فرا نرسیده است؟

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۶ فوریه ۲۰۲۳، هم‌زمان با روز جهانی همبستگی با لئونارد پلتیر^{۱۳}، فعال بومی آمریکا بیانیه‌ای صادر کرده است.

^{۱۱}<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/01/amnesty-international-condemns-21-years-guantanamo-bay/>

^{۱۳}Leonard Peltier

عفو بین‌الملل به مناسبت این روز درخواست خود را از رئیس‌جمهور بایدن برای عفو فوری آقای پلتیر تکرار کرده است. لئونارد پلتیر بیش از ۴۶ سال است که در ایالات متحده زندانی است و برخی از آن سال‌ها را در سلول انفرادی سپری کرده است. گفتنی است علیرغم وجود نگرانی‌ها در مورد عادلانه بودن محاکمه، وی دو بار به اتهام قتل به حبس ابد محکوم شده است. لازم به ذکر است او همیشه بر بی‌گناهی خود تأکید و آن را حفظ کرده است.

مدیر بخش آمریکا در عفو بین‌الملل^۱، در این خصوص بیانیه زیر را صادر کرده است. «امروز ۶ فوریه، روز جهانی همبستگی با لئونارد پلتیر است که در این روز مردم در سراسر جهان از رئیس‌جمهور آمریکا درخواست می‌کنند در نهایت به وی عفو دهد. وی مدت طولانی از عمر خود را در زندان سپری کرده است. عفو بین‌الملل مدت‌هاست نگرانی‌های جدی در مورد عادلانه بودن دادرسی که منجر به محاکمه و محکومیت او شده را اظهار کرده است. لئونارد در سن ۷۸ سالگی بیش از ۴۶ سال را در زندان گذرانده و بارها از آزادی مشروط محروم شده است. عفو بین‌الملل در خصوص وضعیت رو به وخامت سلامتی او از جمله قرار گرفتن مجدد در معرض کووید-۱۹ ابراز نگرانی کرده است. رئیس‌جمهور بایدن باید فوراً عفو خود را اعلام کند».

بر اساس این بیانیه وکیل لئونارد پلتیر در جولای ۲۰۲۱ درخواست جدیدی برای اجرای عفو ارائه کرده است. عفو بین‌الملل مدت‌هاست کمپینی را در حمایت از عفو این فعال بومی آمریکا بر اساس نگرانی‌های مربوط به محاکمه عادلانه، رفتار با وی در زندان و وضعیت رو به وخامت سلامتی وی راه‌اندازی کرده است. گفتنی است وی از تعدادی بیماری‌های مزمن جسمی رنج می‌برد که یکی از آنان بالقوه کشنده است. او تا سال ۲۰۲۴ واجد شرایط دیگر جهت استماع آزادی مشروط نمی‌باشد. رئیس‌جمهور بایدن متعهد شده است که پس از بررسی درخواست‌های دفتر مشاور کاخ سفید و وزارت امور خارجه، عفو و تخفیف مجازات‌ها را به جای پایان دوره ریاست‌جمهوری خود به‌طور متناوب اعطا کند.

^۱Erika Guevara-Rosas

عفو بین‌الملل از دولت درخواست می‌کند به تعهد خود نسبت به حقوق بشر پایبند باشد و به لئونارد پلتیر به دلایل بشردوستانه و در راستای عدالت، عفو و بخشش دهد.^{۱۵}

۵. روبات‌های قاتل، خطری تهدیدکننده برای حقوق بشر

سازمان عفو بین‌الملل در تاریخ ۲۴ فوریه ۲۰۲۳، در گزارشی به درخواست بیش از ۳۰ کشور جهت کنترل‌های حقوقی بین‌المللی بر روی عملکرد روبات‌های قاتل اشاره کرده است.

اگنس کالامار، دبیرکل عفو بین‌الملل، در واکنش به امضای بیانیه‌ای توسط بیش از ۳۰ کشور در کاستاریکا که خواستار اعمال قوانین بین‌المللی از جمله ممنوعیت‌ها و مقررات مربوط به توسعه و استفاده از سیستم‌های تسلیحاتی خودمختار است، گفت: توسعه خودمختاری در سلاح‌ها در حال سرعت گرفتن است و کاربرد رو به رشد هوش مصنوعی جدید و فناوری‌های یادگیری ماشینی پیشرفته عمیقاً نگران‌کننده داشته است. این ماشین‌ها با خطر خودکار کردن قتل، با آن به‌عنوان یک تعهد فنی برخورد می‌کنند که خطرات حقوق بشر و همچنین نگرانی‌های بشردوستانه، حقوقی و اخلاقی را افزایش می‌دهد. ماشین‌های خودمختار بدون همدلی یا شفقت تصمیمات مرگ و زندگی را می‌گیرند.

در گزارش آمده، سیستم‌های تسلیحاتی خودگردان توانایی تجزیه و تحلیل اهداف پشت اقدامات افراد را ندارند. آنها نمی‌توانند تصمیمات پیچیده‌ای در مورد تمایز و تناسب اتخاذ کنند، ضرورت حمله را تعیین کنند، دستور غیرقانونی را رد کنند، یا به‌طور بالقوه تلاش برای تسلیم را تشخیص دهند که همه این موارد برای رعایت قوانین بین‌المللی حقوق بشر و حقوق بشردوستانه بین‌المللی حیاتی است.

طبق گزارش، این فناوری‌های جدید تسلیحاتی خطر بیشتری برای غیرنظامیان و زیرساخت‌های غیرنظامی در درگیری هستند. عفو بین‌الملل همچنان نگران خطرات بالقوه

^{۱۵}<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/02/usa-free-leonard-peltier/>

حقوق بشر است که افزایش استقلال در تجهیزات پلیسی و امنیتی را نیز به همراه دارد، مانند سیستم‌هایی که از داده‌ها و الگوریتم‌ها برای پیش‌بینی جرم استفاده می‌کنند. به گفته اگنس کالامار هرگز به این فوریت نبوده است که خطوط قرمز قانونی در مورد تولید و استفاده از سیستم‌های تسلیحاتی خودمختار ترسیم تا اطمینان حاصل شود که کنترل معنادار انسانی بر استفاده از زور را حفظ می‌کنیم. عفو بین‌الملل از درخواست امروز کشورهای آمریکای لاتین و کارائیب برای کنترل‌های قانونی الزام‌آور بین‌المللی بر این سلاح‌ها حمایت می‌کند و از تصمیم برای کار در مجامع جایگزین، فراتر از کنوانسیون سلاح‌های خاص^{۱۶} که مذاکرات در آن متوقف شده، برای پیش‌بردن این قانون جدید استقبال می‌کند.^{۱۷}

* کانادا

۱. کشف بیش از ۶۰ گور احتمالی دیگر در محل مدرسه شبانه‌روزی در جنوب کانادا وب‌سایت خبری سی.تی.وی نیوز در تاریخ ۲۶ ژانویه ۲۰۲۳، در گزارشی به کشف حداقل ۶۶ گور احتمالی دیگر در استان بریتیش کلمبیا اشاره کرده است. طبق این گزارش یکی از قبایل بومی^{۱۸} با نام دریاچه ویلیامز در استان بریتیش کلمبیا واقع در جنوب کانادا از کشف حداقل ۶۶ گور احتمالی جدید در محل یک مدرسه شبانه‌روزی سابق خبر داده است. ویلی سلرز^{۱۹} رئیس قبیله ویلیامز در گفتگو با بخش خبری «س.تی.وی نیوز» گفت: «این مایوس‌کننده است، ولی ما در حال یافتن حقیقت هستیم و تاریخ و میراثی که از آن مدرسه باقی مانده و میزان آسیبی که وارد کرده را کنار هم قرار می‌دهیم».

^{۱۶}Certain Conventional Weapons (CCW)

^{۱۷}<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/02/more-than-30-countries-call-for-international-legal-controls-on-killer-robots/>

^{۱۸}Williams Lake First Nation

قبیله بومی دریاچه ویلیامز هیچ معاهده‌ای با هیچ نهاد سیاسی شهرکنشین-استعماری امضا و هیچ سرزمینی را واگذار نکرده و ادعاهای ارضی خود را رها نکرده است.

^{۱۹}Willie Sellars

بر اساس گزارش و طبق یافته‌های اولیه، این دومین بار است که ناهنجاری‌هایی در محوطه مدرسه شبانه‌روزی سابق پیدا شده است. در ماه ژانویه گذشته، با کمک برخی از ابزارها و رادارهای نفوذی زمین، محققان توانستند ۹۳ محل دفن احتمالی را در بخش کوچکی از زمین شناسایی کنند. در این تحقیق اخیر نیز از همین تکنیک‌ها استفاده شده است.

سلرز که از سال ۲۰۱۸ رئیس قبیله بومی ویلیامز بوده می‌گوید: «از آن زمان، ما به کار با تیم فنی و پیمانکاران خود برای جستجوی ناهنجاری‌های بیشتر زمین و همچنین به جمع‌آوری داستان‌های بازماندگان خود و تحلیل اسناد تاریخی به دست آمده ادامه می‌دهیم». گزارش می‌افزاید، مدرسه شبانه‌روزی سنت جوزف که از سال ۱۸۸۶ تا ۱۹۸۱ فعالیت می‌کرد، ابتدا توسط مبلغان کاتولیک و سپس دولت فدرال اداره می‌شد. مدت‌هاست که ادعاهایی مبنی بر بدرفتاری و بی‌توجهی در ارتباط با این مؤسسه و همچنین اتهامات سوءاستفاده جسمی، روانی و جنسی وجود دارد. از زمان تعطیل شدن آن، بیشتر ساختمان‌های مدرسه تخریب شده و زمین آن در حال حاضر در مالکیت بخش خصوصی قرار دارد. سلرز، سنت جوزف را مکانی تاریک توصیف می‌کند که برای بسیاری از افراد جامعه او «محرک» است.

وی گفته است: میزان سوءاستفاده‌ای که انجام شده کاملاً مستند است و ما همچنان به دنبال شکستن این چرخه هستیم.

گزارش بیان می‌کند، ویتنی اسپیرینگ^{۲۱}، سرپرست تیم تحقیقاتی، گفته که ناهنجاری‌های جدید ویژگی‌هایی را مبتنی بر بقایای بالقوه انسانی نشان می‌دهد. او همچنین گفت که در حمایت از تحقیقات میدانی، اسناد بایگانی که مستقیماً با این مرکز مرتبط بودند، بازیابی و بررسی شده‌اند. مصاحبه‌های گسترده‌ای با بازماندگان نیز انجام شد و بازرسان می‌گویند داستان‌هایی از ناپدید شدن، شکنجه سیستماتیک و تجاوز جنسی شنیده‌اند.

^{۲۱}trigger

^{۲۲}Whitney Spearing

بر اساس این گزارش، گرانت آلفونس^{۲۲} در سال ۱۹۷۶ در سن ۱۳ سالگی مجبور به حضور در سنت جوزف شد. آلفونس در مصاحبه‌ای با بخش خبری «س.تی.وی نیوز» گفت: «من چیزهای زیادی از سر گذرانده‌ام. بارها به من تسمه زده و بیشتر از آنچه به یاد دارم کتک خورده‌ام». قبل از ورود به سیستم مدرسه شبانه‌روزی، او با پدر و مادرش و به شیوه‌های سنتی و از طریق شکار و ماهیگیری زندگی می‌کردند. آلفونس گفت: در مدرسه به جای حرف زدن به زبان مادری، مجبور شدم به زبان انگلیسی صحبت کنم و همچنین نمی‌توانستم آهنگ‌های قبیله‌ام را طبل بزنم یا بخوانم یا سنت‌هایی از فرهنگ خود را تمرین کنم. از آنچه وی به یاد می‌آورد خوردن غذاهای فاسد و ساندویچ‌های کپک زده در این مدرسه بود. او همچنین می‌گوید که برخی از مردان به‌طور تصادفی، از جمله یک هیچ‌هایکر^{۲۳} اجازه داشتند در مدرسه بمانند و برخی در نهایت حتی در آن محل کار می‌کردند. یکی از آنان برای چند هفته در آنجا ماند و با پسرهایی که می‌شناختم برخورد و همچنین آنها را مورد آزار و اذیت قرار می‌داد و بدن آنها را لمس می‌کرد. آلفونس می‌گوید در کنار سوءاستفاده‌های ادعایی، تمرکز مدرسه تخریب هویت کودکان بومی بوده است. وی در ادامه سخنانش گفت که ما واقعاً باید استعمارزدایی کنیم و بفهمیم که چه کسی هستیم و از کجا آمده‌ایم. ما باید به هویت خود افتخار کنیم. هرچه بیشتر کشف کنیم، بیشتر یاد می‌گیریم و بیشتر می‌توانیم نژادپرستی را از بین ببریم، زیرا این نادانی است که باعث تبعیض می‌شود. آلفونس بر این باور است که اکتشافات، مانند اکتشافاتی که توسط قبیله بومی دریاچه ویلیامز انجام شده، گام مهمی به سوی بهبود است.

Organization for Defending Victims of Violence

بر اساس یافته‌های این گزارش، تقریباً ۱۵۰٬۰۰۰ کودک ملل اول (سرخپوستان)، متیس و اینوئیت از اواخر دهه ۱۸۰۰ از خانواده‌های خود جدا و مجبور شدند به مدارس شبانه‌روزی و روزانه بروند. آخرین مدرسه شبانه‌روزی کانادا در سال ۱۹۹۶ بسته شده است.

^{۲۲}Grant Alphonse

^{۲۳}Hitchhiker

هیچ‌هایک وسیله‌ای برای حمل و نقل است که با درخواست از افراد، معمولاً غریبه‌ها، برای سوار شدن به ماشین یا وسیله نقلیه‌شان به دست می‌آید. سواری معمولاً، اما نه همیشه، رایگان است.

سلرز گفت: ما همچنان به این گفتگوهای سخت به‌عنوان بررسی واقعیت برای این کشور ادامه و به این فکر می‌کنیم که چگونه می‌توانیم این سفر شفابخش را با حمایت و نه با قضاوت یا ناباوری ادامه دهیم.

طبق گزارش، مارس گذشته، نخست وزیر جاستین ترودو، در جریان بازدید از قبیله بومی ویلیامز، ۲,۹ میلیون دلار بودجه فدرال برای حمایت از تحقیقات در زمینه تجزیه و تحلیل بیشتر داده‌های جمع‌آوری شده به منظور ارجاع متقابل آن با داستان‌های بزرگان و بازماندگان اختصاص داده است.

سلرز می‌گوید در مورد اینکه آیا ناهنجاری‌های یافت شده برای تأیید وجود بقایای انسانی حفاری خواهد شد، هنوز تصمیمی گرفته نشده است. تا زمانی که حفاری صورت نگیرد، ما هرگز ۱۰۰ درصد نمی‌دانیم که آیا آنها واقعاً قبرهای بدون علامت هستند. من فکر می‌کنم در نهایت به این نتیجه خواهیم رسید، اما این مستلزم بحث گسترده‌تری با همه جوامع تحت تأثیر سنت جوزف می‌باشد.^{۲۴}

۲. آمار مرگ‌ها نشان‌دهنده غیرانسانی بودن بازداشت مهاجران کانادا

دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۷ ژانویه ۲۰۲۳، در گزارشی اشاره می‌کند که تعداد بالای مرگ‌ها نشان‌دهنده شرایط غیرانسانی بازداشت مهاجران در کانادا می‌باشد و دولت باید اقدامات مشخصی برای لغو بازداشت مهاجران انجام دهد.

در گزارش آمده در ۲۸ ژانویه ۲۰۲۲، پدری ۵۶ ساله، درحالی‌که در بازداشت آژانس خدمات مرزی کانادا^{۲۵} بود، جان خود را از دست داد. یک سال بعد، آژانس با استناد به حفظ حریم خصوصی، از انتشار جزئیات در مورد این پرونده خودداری کرد. اما اکنون پس‌ازاینکه رسانه‌ها نتایج تحقیقات پزشکی قانونی کبک را به دست آورده‌اند، طبق اطلاعات به دست آمده بیان شد که «این مرگ قابل اجتناب بوده است».

^{۲۴}<https://www.ctvnews.ca/canada/it-s-disheartening-at-least-66-more-potential-graves-found-at-site-of-former-b-c-residential-school-1.6246562>

^{۲۵}Canada Border Services Agency (CBSA)

بر اساس گزارش این شهروند آمریکایی که در کبک زندگی می‌کرد قبل از مرگش به مدت ۵۳ روز در بازداشتگاه مهاجرت به سر می‌برد. طبق گزارش پزشکی قانونی، او غمگین و افسرده بود و هشدار داده بود که در صورت تبعید و جدا شدن از پسرش، خودکشی خواهد کرد. او چهار روز قبل اقدام به خودکشی کرده بود و آژانس مرزی در واکنش به این اقدام وی را در سلول انفرادی قرار داده بود.

گزارش می‌افزاید: از سال ۲۰۰۰، حداقل ۱۷ نفر در بازداشتگاه‌های مهاجرت جان خود را از دست داده‌اند که بیشتر آنها در زندان‌های استانی بوده‌اند. در ژانویه و در روز کریسمس، گزارش شده زنی در بازداشتگاه خدمات مرزی در مرکز نگهداری در استان بریتیش کلمبیا، بر اثر خودکشی جان خود را از دست داد. آژانس هیچ جزئیاتی در مورد هویت، شرایط مرگ، یا چرایی بازداشت او در بازداشتگاه مهاجرت منتشر نکرده است.

بر اساس گزارش در انتاریو^{۲۶} تحقیقات پزشکی قانونی در مورد مرگ عبدالرحمن حسن در سال ۲۰۱۵ آغاز شد که به مدت سه سال در یک زندان استانی محبوس بود. گفته می‌شود وی از سلامت روانی برخوردار بوده و خانواده‌اش پس از گریختن از سومالی به دنبال پناهندگی در تورنتو بودند.

دیده‌بان معتقد است آژانس خدمات مرزی کانادا دارای سابقه پنهان‌کاری در مورد مرگ‌ومیر بازداشت‌شدگان مهاجرتی و امتناع از انتشار اطلاعات در مورد کسانی است که در بازداشت می‌میرند. در این فرآیند، افرادی که سال‌ها، ماه‌ها، روزها و ساعت‌های آخر زندگی خود را در بازداشتگاه آژانس گذرانده‌اند، حتی پس از مرگ نیز از صفات و ویژگی‌های انسانی محروم شده‌اند.

گزارش بیان می‌کند با وجود این مرگ‌های غم‌انگیز، کانادا همچنان به استقبال از تازه‌واردان افتخار می‌کند. مایک الیس^{۲۷} وزیر امنیت عمومی آلبرتا، از استان‌های دیگر درخواست کرد تا بازداشت‌های مهاجرتی در زندان‌های استانی را متوقف کنند. وی گفت:

^{۲۶}Ontario
^{۲۷}Mike Ellis

افرادی که برای شروعی تازه و زندگی جدید به کانادا می‌آیند، سزاوار استقبالی بهتر از سلول زندان هستند.

دیده‌بان در انتهای گزارش بیان می‌کند کانادا باید اقدامات مشخصی برای لغو بازداشت مهاجرت انجام دهد. هیچ‌چیز به اندازه این تلفات جانی مستمر و قابل اجتناب، به این امر واجب ضرورت نمی‌دهد.^{۲۸}

*بریتانیا

۱. فروش تسلیحات به عربستان سعودی توسط بریتانیا

دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۳۱ ژانویه ۲۰۲۳، در گزارشی به جلسه دادگاه برای صدور حکم در مورد فروش مجدد تسلیحات با وجود نقض قوانین جنگ در یمن اشاره کرده است.

دیده‌بان حقوق بشر اعلام کرد دیوان عالی دادگستری بریتانیا در آخرین روز ماه ژانویه در خصوص اعتراض به فروش مجدد تسلیحات دولت بریتانیا به عربستان سعودی رسیدگی کرده است. گزارش بیان می‌کند دولت بریتانیا باید فوراً اعطای مجوز برای صادرات تسلیحات به کشورهایمانند عربستان سعودی که سابقه نقض جدی قوانین بین‌المللی بشردوستانه دارند را متوقف کند.

طبق گزارش، دولت بریتانیا در ۷ ژوئیه ۲۰۲۰، اعلام کرد که فروش تسلیحات به عربستان سعودی را از سر خواهد گرفت. بریتانیا بیان کرد دلیل این تصمیم آن است که هرگونه نقض قوانین بین‌الملل در جریان درگیری در یمن صرفاً «حوادث جداگانه»^{۲۹} است. در سال ۲۰۱۹، دادگاه استیناف بریتانیا به دولت دستور داد تا صدور مجوزهای جدید برای فروش تسلیحات به عربستان سعودی را متوقف کند. این حکم زمانی صادر شد که هیچ

^{۲۸}<https://www.hrw.org/news/2023/01/27/deaths-underscore-inhumanity-canadas-immigration-detention>

^{۲۹}isolated incidents

تلاشی برای ارزیابی ارتکاب نقض قوانین بین‌المللی بشردوستانه ائتلاف به رهبری عربستان سعودی در جریان درگیری‌های یمن، صورت نگرفت.

به گفته پژوهشگر یمن و بحرین در دیده‌بان حقوق بشر^۱ شواهد فراوانی مبنی بر نقض قوانین جنگ توسط ائتلاف به رهبری عربستان در یمن وجود دارد که نشان می‌دهد این نقض‌ها صرفاً «حوادث جداگانه» نیستند که توسط دولت بریتانیا ادعا شده است. به اعتقاد دیده‌بان سلاح‌های بریتانیا در برخی از این تخلفات و با مصونیت کامل استفاده شده است. طبق گزارش، درگیری در یمن از سال ۲۰۱۴ آغاز شد و عربستان سعودی به رهبری ائتلافی متشکل از ۹ کشور در ۲۶ مارس ۲۰۱۵ به یکی از طرفین درگیری تبدیل شد. از سال ۲۰۱۵، پروژه آمار یمن حداقل ۲۵۰۵۴ حمله هوایی را ثبت کرده است. حملات هوایی فقط به ائتلاف نسبت داده می‌شود، زیرا گروه مسلح انصارا... فاقد نیروی هوایی می‌باشد.

طبق گزارش، جنگ منجر به یک فاجعه انسانی در این کشور شده است. از جمعیت ۳۰ میلیونی، ۱۷ میلیون نفر در ناامنی غذایی به سر می‌برند، حدود ۴٫۵ میلیون نفر در حال حاضر بی‌جا هستند و ۷۶ درصد از جمعیت به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند.

گزارش می‌افزاید: پرونده کنونی پس از چندین سال دعوای حقوقی از سال ۲۰۱۶ زمانی که کمپین علیه تجارت اسلحه،^۲ راه‌اندازی شد و برای اولین بار درخواستی مبنی بر بازبینی قضایی در مورد قانونی بودن فروش تسلیحات بریتانیا به عربستان سعودی مطرح شد، در جریان است. در ۲۰ ژوئن ۲۰۱۹، دادگاه تجدیدنظر بریتانیا به نفع کمیته ضد تجارت اسلحه رأی داد و دریافت اعطای مجوز دولت بریتانیا برای صادرات سلاح به عربستان سعودی غیرمنطقی و در نتیجه غیرقانونی و بدون ارزیابی مناسب از خطرات احتمالی است. گزارش بیان می‌کند از این تسلیحات برای تداوم نقض حقوق بشردوستانه بین‌المللی با توجه به نقض‌های گذشته استفاده می‌شود.

^۱Niku Jafarnia

^۲Campaign Against Arms Trade (CAAT)

یک سازمان مستقر در بریتانیا که علیه تجارت تسلیحات مبارزه می‌کند.

بر اساس گزارش، چندین سازمان، از جمله دیده بان حقوق بشر، موآنه برای حقوق بشر، یک گروه مستقل حقوق بشر یمنی؛ عفو بین الملل و آکسفام در این پرونده مداخله کرده اند و شواهد زیادی مبنی بر حملات ائتلاف به رهبری سعودی به غیرنظامیان و زیرساخت های غیرنظامی و همچنین استفاده از سلاح های انگلستان در بسیاری از این حملات ارائه کرده اند. به گفته موآنه، این اتفاق ها شامل حملات به جامعه دانشگاهی در صنعا^۲ در ۸ و ۱۰ ژانویه ۲۰۱۶، یک انبار در حدیده^۳ در ۶ ژانویه ۲۰۱۶ و یک کارخانه ساخت پمپ های آب در ۱۲ سپتامبر ۲۰۱۶ بوده است.

به گفته گزارش، انگلیس اعلام کرده علی رغم ادامه حملات هوایی سعودی در یمن که صدها تلفات غیرنظامی را ایجاد کرده، فروش اسلحه به عربستان سعودی را از سر خواهد گرفت. در سال ۲۰۲۲، علی رغم آتش بس شش ماهه سازمان ملل، موآنه برای حقوق بشر ۲۸ حمله هوایی را ثبت کرده است که حداقل ۱۱۰ غیرنظامی از جمله ۱۴ کودک و ۳ زن در این حملات کشته شده اند. تنها در ژانویه سال ۲۰۲۲، موآنه و دیده بان حقوق بشر سه حمله جداگانه ائتلاف را ثبت کرده اند که ظاهراً حداقل ۸۰ غیرنظامی را کشته و ۱۵۶ نفر زخمی شده اند.

بر اساس پروژه آمار یمن، انگلیس از ابتدای جنگ، حدود ۲۳ میلیارد دلار سلاح را در اختیار عربستان سعودی قرار داده که حداقل ۱۹۲۲۲۶ تلفات غیرنظامی ایجاد کرده است. این سلاح های تهیه شده در انگلستان شامل بمب های هدایت شده Paveway، هواپیماهای Typhoon و Tornado و موشک های Storm Shadow و Brimstone می باشد که دولت انگلستان اذعان کرد در درگیری یمن بکار رفته است.

بر اساس داده های جمع آوری شده توسط پروژه آمار یمن، حملات هوایی حداقل ۸،۹۸۳ غیرنظامی را کشته و ۱۰،۲۴۳ نفر را زخمی کرده است. فراتر از تلفات مستقیم غیرنظامیان، این ائتلاف همچنین به زیرساخت های قابل توجه غیرنظامی نیز در سراسر کشور از جمله

بیمارستان‌ها، مدارس، پل‌ها، سدها، مزارع، فعالیت‌های مربوط به آبیاری و موارد دیگر حمله کرده که همه این موارد نقض قوانین جنگ است.

به گفته گزارش، تقریباً هیچ‌گونه پاسخگویی در مورد آسیب‌های غیرنظامی ناشی از درگیری صورت نگرفته است. جامعه مدنی یمن، سازمان‌های غیردولتی، سازمان ملل متحد و بسیاری از دولت‌ها چندین سال است که خواستار مکانیسم تحقیقاتی مستقل هستند. اما در سال ۲۰۲۱، تحت فشار عربستان سعودی، ۲۱ کشور عضو شورای حقوق بشر سازمان ملل، تمدید مأموریت گروه کارشناسان برجسته این سازمان را رد کردند. این تنها مکانیسم موجود بین‌المللی، مستقل و بی‌طرفانه بود که نقض حقوق بشر را در این درگیری نظارت می‌کرد. براساس داده‌های پروژه نظارت بر تأثیرات این حملات بر موارد غیرنظامی، تلفات غیرنظامیان در چهار ماه پس از رد تمدید این مأموریت تقریباً دو برابر شد.

به گفته دیده‌بان این شواهد به وضوح نشان می‌دهد غیرنظامیان یمنی در نتیجه فروش سلاح‌های دارای مجوز دولت انگلستان جان خود را از دست داده‌اند. در زمانی که انگلیس در حال ترویج نظم بین‌المللی مبتنی بر قوانین است و به درستی روسیه را برای نقض جدی قوانین بین‌المللی فراخوانده، باید همان قوانین را برای خود اعمال کند و فروش سلاح‌ها به عربستان سعودی را پایان دهد.^{۳۴}

۲. تبعید شهروند بریتانیایی به واسطه سلب تابعیت از قربانیان خشونت

سازمان عفو بین‌الملل و دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۲۲ فوریه ۲۰۲۳، در گزارشی به سلب تابعیت شهروند بریتانیایی، شمیمه بیگم اشاره کرده‌اند.

مدیر حقوق پناهندگان و مهاجران عفو بین‌الملل در بریتانیا؛^{۳۵} در پاسخ به اخباری مبنی بر اینکه شمیمه بیگم درخواست تجدیدنظر خود را در دادگاه ویژه استیناف مهاجرت به دلیل سلب تابعیت بریتانیا از دست داده گفته است:

« این یک تصمیم بسیار ناامید کننده است.

^{۳۴}<https://www.hrw.org/news/2023/01/31/uk-court-rule-arms-sales-saudi-arabia>

^{۳۵}Steve Valdez-Symonds

« وزیر کشور نباید تبعید شهروندان بریتانیایی از طریق سلب تابعیت آنها را در دستور کار خود قرار دهد.

« قدرت تبعید چنین شهروندی به سادگی نباید در دنیای مدرن وجود داشته باشد، به ویژه زمانی که ما در مورد شخصی صحبت می‌کنیم که در کودکی به‌طور جدی مورد استثمار قرار گرفته است.

« شمیمه بیگم تمام عمر خود را در بریتانیا زندگی کرده بود تا جایی که به‌عنوان یک نوجوان ۱۵ ساله تأثیرپذیر به سوریه کشانده شد.

« داعش مسئول جنایات وحشتناک در سوریه، عراق و جاهای دیگر بوده است، اما این تغییری ایجاد نمی‌کند که شمیمه بیگم، شهروند انگلیسی به سوریه قاچاق شده است.

« این زن جوان بریتانیایی، همراه با هزاران نفر دیگر، از جمله تعداد زیادی زن و کودک، اکنون در یک اردوگاه خطرناک پناهندگان در کشوری جنگ‌زده گرفتار شده و عمدتاً در اختیار باندها و گروه‌های مسلح رها شده‌اند.

« همان‌طور که سایر کشورها انجام داده‌اند، انگلیس باید به هر یک از شهروندان خود که در سوریه سرگردان هستند کمک کند. این می‌تواند کمک به بازگشت امن آنها به انگلیس باشد؛ خواه این به معنای مواجه شدن با تحقیقات جنایی یا پیگرد قانونی احتمالی باشد یا

خیر.^{۳۶}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

دیده‌بان حقوق بشر نیز در گزارشی از وزیر کشور بریتانیا درخواست کرد تصمیم خود را لغو کند و تحقیقات مستقلی در مورد اینکه چگونه مقامات بریتانیا مکرراً در محافظت از بیگم شکست خورده‌اند، انجام دهد. دولت بریتانیا همچنین باید تمامی اتباع انگلیسی را که بسیاری از آنها زن و کودک هستند، از اردوگاه‌های بازداشت در سوریه به کشورشان بازگرداند. اگر این کار انجام نشود لکه‌ای تیره بر تاریخ بریتانیا بر جای خواهد گذاشت.

^{۳۶}<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2023/02/uk-judgement-on-shamima-begums-citizenship-is-disappointing/>

<https://www.hrw.org/news/2023/02/23/shamima-begum-ruling-dark-stain-uk-justice-system>

۳. اخراج مردم بومی جزایر چاگوس جنایت مستعمراتی بریتانیا

دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۱۵ فوریه ۲۰۲۳، در گزارشی به اقدام بریتانیا و آمریکا در اخراج ساکنان جزیره چاگوس در ۵۰ سال پیش اشاره کرده و آن را جنایت علیه بشریت خوانده است.

طبق گزارش، آوارگی اجباری کل مردم چاگوسی^{۳۷} توسط دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده و آزار و اذیت نژادی بریتانیا و ادامه ممانعت از بازگشت آنها به خانه، جنایت علیه بشریت است. هر دو دولت باید غرامت کامل برای این بومیان، از جمله حق بازگشت آنها برای زندگی در سرزمین خود در مجمع‌الجزایر چاگوس در اقیانوس هند، را فراهم کنند.

در گزارشی ۱۰۶ صفحه‌ای با عنوان «زمانی که کابوس شروع شد: جابجایی اجباری چاگوسی‌ها و جنایات مستعمره‌ای در بریتانیا و ایالات متحده»^{۳۸}، رفتار با بومیان چاگوسی که بریتانیا و ایالات متحده در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ آنان را با هدف ایجاد و ساخت پایگاه نظامی ایالات متحده در دیگو گارسیا مجبور به ترک خانه‌هایشان کردند، مستند شده است.

بر اساس گزارش، بریتانیا با حمایت ایالات متحده از بازگشت چاگوسی‌ها به وطن خود جلوگیری کرده است. اگرچه بریتانیا و موریس^{۳۹} در نهایت تعجب در نوامبر ۲۰۲۲ مذاکرات درباره آینده چاگوس را اعلام کرده‌اند، اما هیچ تعهد روشنی برای مشورت با بومیان و تضمین حق آنها برای دریافت غرامت، از جمله حق بازگشت آنها، در حل و فصل این مسئله وجود ندارد.

مشاور حقوقی دیده‌بان و نویسنده اصلی گزارش^{۴۰} گفته است: «بریتانیا امروز مرتکب جنایت استعماری وحشتناکی شده و با همه چاگوسی‌ها به‌عنوان مردمی بدون حقوق رفتار می‌کند. بریتانیا و ایالات متحده که با هم چاگوسی‌ها را از خانه‌هایشان اخراج کرده‌اند، باید برای اقدام خود که منجر به وارد کردن آسیب‌های زیادی شده، غرامت کامل بدهند».

^{۳۷}Chagossian

بومیان جزایر چاگوس که از اواخر قرن هجدهم تا اواسط قرن بیستم از خانه خود تبعید شده‌اند.

^{۳۸}“That’s When the Nightmare Started’: UK and US Forced Displacement of the Chagossians and Ongoing Colonial Crimes,”

^{۳۹} موریس، کشور جزیره‌ای در اقیانوس هند، به‌خاطر سواحل، تالاب‌ها و صخره‌هایش معروف است.

^{۴۰}Clive Baldwin

دیده‌بان حقوق بشر با ۵۷ نفر از جمله چاگوسی‌ها و مقامات بریتانیا، ایالات متحده و موریس مصاحبه و اسناد متعددی را بررسی کرده است. دیده‌بان حقوق بشر در رابطه با بومیان چاگوس، سه جنایت علیه بشریت را شناسایی کرده است: جنایت استعماری آوارگی اجباری؛ جلوگیری از بازگشت آنها به خانه توسط بریتانیا و آزار و اذیت آنها به دلایل نژادی و قومیتی توسط بریتانیا.

طبق گزارش، بریتانیا و ایالات متحده چاگوسی‌ها را اخراج کرده و در موریس یا سیشل^۱ آنها را زندانی کرده‌اند، جایی که آنها در فقر شدیدی زندگی می‌کردند و باعث نقض حقوق و تبعیض علیه آنان شده است. در مصاحبه‌ای عده‌ای از آنان بیان کرده‌اند برخی از آوارگان، از جمله کودکان، به دلیل مشکلات اقتصادی و ویرانی عاطفی ناشی از آوارگی از وطن خود که آن را ساگرن^۲ می‌نامند، جان خود را از دست داده‌اند. کسانی که در بریتانیا هستند اشکال مختلف تبعیض از جمله در مسکن و کار را توصیف کرده‌اند. در حال حاضر هزاران چاگوسی در سرتاسر جهان به‌ویژه در موریس، بریتانیا و سیشل زندگی می‌کنند.

چاگوسی‌ها مردمی متمایز با زبان، موسیقی و فرهنگ خود هستند که برای چندین نسل در جزایر اصلی چاگوس و جزایر مرجانی دیگو گارسیا، پروس بانهوس و سالومون^۳ زندگی کرده‌اند. همان‌طور که دیده‌بان حقوق بشر در گزارش بیان می‌کند، آنها مردمی بومی و

تحت استانداردهای آفریقایی و بین‌المللی حقوق بشر هستند. گزارش می‌افزاید: دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده با چاگوسی‌ها به‌عنوان مردمی بدون حقوق رفتار می‌کنند که بدون مشورت یا پرداخت غرامت کافی برای آواره کردن دائمی آنها از سرزمین خود همکاری می‌کنند. در معاملات محرمانه در دهه ۱۹۶۰، هر دو دولت یک پایگاه نظامی در جزیره دیگو گارسیا طراحی کردند که ایالات متحده تمایل داشت جزیره خالی از سکنه باشد. بر اساس این طرح، بریتانیا چاگوس را از موریس جدا کرد و

^۱Seychelles

^۲Sagren

^۳Diego Garcia, Peros Banhos, Salomon

آن را در سال ۱۹۶۵ مستعمره جدید خود اعلام کرد، منطقه بریتانیایی اقیانوس هند که اکنون آخرین مستعمره بریتانیا در آفریقا است.

طبق اسنادی که در آن زمان نوشته و در سال‌های اخیر علنی شده و توسط دیده‌بان حقوق بشر بررسی شده است، دلیل اصلی تصمیم برای جابجایی کل جمعیت چاگوس، نه فقط دیگو گارسیا، بلکه اجتناب از ایجاد تعهد گزارش‌دهی بریتانیا به ایالات متحده بوده است.

گزارش بیان می‌کند: مقامات بریتانیا در اسناد منتشر شده اعتراف کرده‌اند که در ادعای اینکه چاگوس ساکنان دائمی ندارد دروغ گفته‌اند. در اسناد دیگری از آن دوره، مقامات ارشد بریتانیایی چاگوسی‌ها را به‌عنوان «مردان جمعه... که منشأ آنها مبهم است»^{۴۴} توصیف کرده‌اند که نشان دهنده نژادپرستی سیستماتیک در پشت رفتار با آنهاست.

بر اساس گزارش، دولت بریتانیا بارها از بازگشت بومیان چاگوسی به دلیل نگرانی‌های مبهم در مورد امنیت و هزینه خودداری کرده است. این دولت در ۲۰ سال گذشته بارها اذعان کرده که رفتارش با چاگوسی‌ها «شرم‌آور و اشتباه» بوده است، اما این عذرخواهی‌ها منجر به پرداخت غرامتی ملموس نشده است.

در گزارش آمده دولت بریتانیا سال‌ها پس از اخراج بومیان از خانه‌هایشان، از طریق دولت مورس مقدار کمی غرامت به چاگوسی‌ها در مورس پرداخت کرده و بعد از گذشت ده‌ها سال به آن‌ها شهروندی اعطا کرده اما از پرداختن غرامت کامل به آنان خودداری کرده است. این در حالی است که چاگوسی‌ها اخراج شده به سیشل، به‌عنوان یک گروه، چیزی

دریافت نکرده‌اند. Organization for Defending Victims

دیده‌بان حقوق بشر گفته است دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده باید به مردم چاگوسی غرامت کامل بپردازند. بریتانیا باید با لغو فوری ممنوعیت بازگشت دائمی بومیان به جزایر چاگوس، خسارت وارد شده را جبران کند. بریتانیا و ایالات متحده باید از ارائه حمایت مالی و سایر موارد برای بازگرداندن جزایر به ساکنان آن اطمینان حاصل کنند و چاگوسی‌ها را قادر به بازگشت و زندگی و کار شرافتمندانه در موطن خود کنند.

^{۴۴} بومیانی که به ویژه در یک جزیره ساکن هستند.

طبق گزارش، بریتانیا و ایالات متحده همچنین باید به همه مردم چاگوسی، از هر نسل، برای جنایاتی که علیه آنها مرتکب شده‌اند غرامت مالی پرداخت و تضمین کنند که جنایات مشابه دیگر تکرار نخواهند شد. این امر می‌تواند مستلزم عذرخواهی کامل بریتانیا و دولت‌های ایالات متحده با اذعان به میزان و ماهیت جنایات باشد.

دیده‌بان می‌افزاید: بریتانیا و ایالات متحده باید تمام مطالب مربوط به رفتار با بومیان چاگوسی را منتشر کنند. آنها باید تحقیقات مؤثری را در مورد این جنایات انجام دهند که زمینه برای پذیرش مسئولیت و پاسخگویی افراد و نهادهای دولتی که بیشترین سهم را دارند، فراهم کند.

دیده‌بان حقوق بشر می‌گوید: دولت موریس باید علناً متعهد شود که از بازگشت همه چاگوسی‌ها بدون توجه به ملیت یا محل سکونت فعلی‌شان به چاگوس حمایت کند و آنها را به‌عنوان یک مردم بومی به رسمیت بشناسد. موریس، بریتانیا و سیشل باید حقوق و برابری چاگوسی‌هایی که در قلمرو خود زندگی می‌کنند، از جمله تضمین شهروندی کامل و برابر و اتحاد مجدد خانواده را تضمین کنند.

نویسنده این گزارش می‌گوید: «داستان چاگوسی در ۵۰ سال گذشته داستان مبارزه و بقا است. دولت‌های بریتانیا و ایالات متحده باید با تعهد سیاسی و مالی برای بازگرداندن

آبرومندانه چاگوسی‌ها به وطن خود، اشتباهات خود را اصلاح کنند».^{۴۵}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

^{۴۵}<https://www.hrw.org/news/2023/02/15/uk-us-expelled-islanders-50-years-ago-crime-against-humanity>

*فرانسه

۱. نادیده گرفتن نژادپرستی سازمانی در طرح جدید اقدام ضد نژادپرستی فرانسه

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ ۶ فوریه ۲۰۲۳، در گزارشی به طرح جدید فرانسه برای مقابله با نژادپرستی اشاره کرده و بیان می‌کند مشخصات قومی توسط پلیس و نژادپرستی سیستمیک باید لحاظ شود.

بنا به گزارش الیزابت بورن، نخست وزیر فرانسه، در ۳۰ ژانویه، طرح ملی مبارزه با نژادپرستی، یهودی‌ستیزی و تبعیض را طی سال‌های ۲۰۲۳-۲۰۲۶ ارائه کرده است. در حالی از این طرح جدید در مورد نژادپرستی استقبال می‌شود که شکاف‌های بزرگی بر جای می‌گذارد.

بر اساس گزارش و برای مثال، هدف دولت بهبود آموزش‌ها در خصوص پیشینه، تاریخ و گرامیداشت‌ها در برنامه‌های درسی مدارس است. با این حال، این طرح در مقابله با نژادپرستی نهادی که عمیقاً در گذشته استعماری فرانسه ریشه دارد، شکست خورده است. بورن همچنین می‌گوید که خواهان «اندازه‌گیری بهتر» تبعیض در مقوله‌هایی مانند اشتغال است، اما این طرح متعهد به جمع‌آوری داده‌های مورد نیاز برای اقدامات هدفمند دولتی برای مقابله با نژادپرستی نهادی نیست. فقدان چنین داده‌هایی توسط کمیته رفع تبعیض نژادی سازمان ملل در دسامبر ۲۰۲۲ مطرح شده است.

گزارش بیان می‌کند مهم‌تر از همه موارد، این طرح در مورد پایان دادن به شیوه‌های کاملاً مستند شده قومیتی توسط پلیس فرانسه، از جمله در زمینه بررسی هویت، سکوت کرده است. در ژوئن ۲۰۲۲، کمیسیون اروپایی شورای اروپا علیه نژادپرستی و عدم تساهل، ششمین گزارش خود را در مورد فرانسه منتشر کرد که در آن بر «پیشرفت اندک» در زمینه محدود کردن استفاده از مشخصات قومیتی توسط افسران مجری قانون تأکید کرده است.

به اعتقاد دیده‌بان، این طرح قصد دارد سازوکارهای مطرح کردن شکایت با هدف مقابله با گزارش‌های ناکافی و گسترده جنایات نفرت‌پراکنانه به پلیس را معرفی کند. با این حال توضیح نمی‌دهد که چگونه می‌توان اعتماد جوامع اقلیت که چنین حملاتی را تجربه

کرده‌اند، بازسازی کرد. این طرح همچنین از تشریح چگونگی تأمین بودجه اقدامات خود غافل شده است.

طبق گزارش، این طرح همچنین به اولین برنامه اقدام ضد نژادپرستی کمیسیون اروپا اشاره نکرده است که کشورهای عضو اتحادیه اروپا قرار بود تا دسامبر ۲۰۲۲ آن را اجرا کنند و بر دستورالعمل‌های مشترک بر اهمیت جمع‌آوری داده‌ها برای ارائه سیاست‌گذاری مبتنی بر شواهد و تعیین اهداف مقابله با نژادپرستی ساختاری، از جمله ریشه‌های تاریخی آن تأکید می‌کند. این موارد در طرح جدید فرانسه غایب است.

دیده‌بان در پایان گزارش بیان می‌کند اگر فرانسه واقعاً می‌خواهد راهبردی برای مبارزه با نژادپرستی تعیین کند، باید عمیق‌تر پیش برود و به اصلاح و بازنگری نهادها و فرآیندهای دولتی بپردازد که تعصبات نژادی و تبعیض را به گونه‌ای که به مردم و حقوق آنها آسیب می‌رساند، نهادینه می‌کند.^{۴۶}

۲. لزوم تغییر قوانین فرانسه برای مبارزه با مصونیت از مجازات

سازمان دیده‌بان حقوق بشر در تاریخ اول فوریه ۲۰۲۳، در گزارشی به ضرورت ایجاد اصلاحات و تغییرات در قوانین فرانسه برای رسیدگی به جرائم جدی اشاره کرده است.

بر اساس گزارش، محکومیت تاریخی یک مقام اطلاعاتی سابق سوری به جرم جنایت علیه بشریت در یک سال گذشته در آلمان یک پیشرفت بزرگ در مبارزه برای عدالت و در خصوص جنایات در سوریه بوده است. متأسفانه، در نوامبر ۲۰۲۱، یک دادگاه فرانسوی با صدور حکمی علیه یک شهروند سوری دیگر با تأکید بر برخی مقررات در قوانین فرانسه باعث شد دسترسی قربانیان به عدالت برای جرائم جدی ارتكابی در خارج از کشور را محدود کند.

گروه‌های حقوق بشر از جمله دیده‌بان حقوق بشر، فدراسیون بین‌المللی حقوق بشر و عفو بین‌الملل فرانسه سال‌ها زنگ خطر را در مورد این محدودیت‌ها به صدا درآورده‌اند.

^{۴۶}<https://www.hrw.org/news/2023/02/06/frances-anti-racism-action-plan-ignores-institutional-racism>

دیده‌بان حقوق بشر بیان کرده در زمانی که جامعه بین‌المللی ضرورت اجرای عدالت در اوکراین و جاهای دیگر را به رسمیت شناخته است، دولت فرانسه نیز باید اصلاحات مورد نیاز را انجام دهد تا کسانی که مسئول جنایات جدی و بی‌رحمانه هستند، مورد بازخواست قرار گیرند.

طبق گزارش، محاکمه ماه نوامبر بر اهمیت این‌گونه پرونده‌ها و نیاز فرانسه برای اطمینان از اینکه دادگاه‌هایش می‌توانند عدالت را برای قربانیان جنایات جدی بین‌المللی اجرا کنند، تأکید می‌کند. دادگاه یک فرمانده سابق شورشیان لیبریایی به نام کونتی کامارا^{۷۷} را به جرم جنایت علیه بشریت، شکنجه و اعمال وحشیانه به حبس ابد محکوم کرده است.

به اعتقاد گزارش، با گذشت نزدیک به دو دهه پس از پایان درگیری‌ها، این تصمیم به دنبال درخواست‌های متعدد برای ایجاد دادگاه جنایات جنگی در لیبریا و عدم اقدام دولت‌های متوالی این کشور، پیشرفتی ملموس بوده است. قربانیان، این حکم را به‌عنوان پرتو امیدی در راه طولانی به سوی عدالت به خاطر سوءاستفاده‌های شدید در طول جنگ‌های داخلی لیبریا دریافت کرده‌اند.

گفته می‌شود محکومیت کامارا همچنین گواهی بر تلاش فرانسه در مبارزه با معافیت از مجازات است. قانون فرانسه اصل صلاحیت جهانی را به رسمیت می‌شناسد و امکان تحقیق و تعقیب جنایات بین‌المللی را بدون توجه به محل ارتکاب آنها و بدون توجه به ملیت مظنونین یا قربانیان فراهم می‌کند.

با این حال و بر اساس گزارش، محدودیت‌های بیش‌ازحد در قانون می‌تواند به مرتکبین جرائم جدی که در خاک فرانسه حضور دارند مجوز فرار از عدالت را بدهد. در تصمیم نوامبر ۲۰۲۱، دادگاه تجدیدنظر فرانسه، بالاترین دادگاه قضایی این کشور، کیفرخواست یک عامل سابق سوری که متهم به همدستی در جنایات علیه بشریت بود، را باطل کرده است. در یک کاربرد نادرست از آنچه «قاعده جرم دوگانه» نامیده می‌شود، دادگاه اعلام کرد که پیگرد نمی‌تواند تحت قوانین فرانسه ادامه یابد زیرا هیچ ماده‌ای در قوانین داخلی سوریه وجود ندارد که صراحتاً جنایات علیه بشریت را جرم‌انگاری کند. دادگاه در نظر

^{۷۷}Kunti Kamara

نگرفت که چنین اعمالی طبق قوانین بین‌المللی در سوریه جرم‌انگاری شده و در آن زمان نیز جرم شناخته می‌شدند. پس از آن تصمیم، جامعه مدنی، وکلا و بازماندگان ابراز نگرانی کردند که استفاده نادرست از قانون جرم دوگانه منجر به تبدیل شدن فرانسه به پناهگاه امنی برای افراد مسئول بدترین جنایات جهان شود.

در ماه آوریل ۲۰۲۲، پرونده دیگری که متعلق به یک شهروند سوری بود، دومین محدودیت مشکل‌ساز در قوانین فرانسه را برجسته کرد: این شرط که فرد متهم باید به‌طور معمول در خاک فرانسه زندگی کند. در آن مورد، دادگاه استیناف در نظر گرفت که سوریه به مقررات حقوق بین‌الملل مبنی بر منع جنایات جنگی ملزم است و تفسیری کمتر محدودکننده از قانون جرم دوگانه در تضاد با تصمیم قبلی دادگاه تجدیدنظر ایجاد کرده است. از آنجا که این پرونده باعث ایجاد ناهماهنگی در حقوق قضایی فرانسه شده است، دادگاه عالی تصمیم گرفت تا برای بررسی موضوع تشکیل جلسه دهد. انتظار می‌رود در سال ۲۰۲۳ در این باره تصمیم‌گیری شود.

بر اساس گزارش، این‌ها تنها شرایطی نیستند که قانون فرانسه برای جلوگیری از پیگرد موفقیت‌آمیز پرونده‌های مربوط به جرائم جدی وضع می‌کند. برخلاف سایر جرائم در فرانسه، دادستان در این پرونده‌ها در تصمیم‌گیری در مورد تعقیب قضایی اختیار دارد. دوم، گروه‌های جامعه مدنی فرانسه نیز نسبت به الزامی که دادستان‌های فرانسوی تأیید می‌کنند که آیا هر دادگاه ملی یا بین‌المللی دیگری قبل از شروع تحقیقات صلاحیت خود را اعلام کرده است یا خیر ابراز نگرانی کرده‌اند. برخی از محدودیت‌ها برای برخی از جرائم اعمال و برای برخی دیگر اعمال نمی‌شود. این امر باعث ایجاد اختلاف در نحوه رسیدگی به جنایات شدید مختلف (جنایت علیه بشریت، جنایات جنگی، نسل‌کشی، شکنجه، ناپدید شدن اجباری) در کشور شده است.

گزارش می‌افزاید: در مجموع، این محدودیت‌ها و تناقضات با تعهد اعلام شده فرانسه به عدالت بین‌المللی و مبارزه با مصونیت از مجازات مطابقت ندارد. مقامات قضایی فرانسوی

درگیر در این کار نشان داده‌اند که قانون جرم دوگانه می‌تواند بیش از نیمی از پرونده‌های آنها را تحت تأثیر قرار دهد و مانع از پیشرفت آنها در پیگرد قانونی شود.

بر اساس گزارش، قبل از انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۲، دولت فرانسه آمادگی خود را برای اصلاح قوانین خود در مورد جرائم جدی ارتكابی در جاهای دیگر ابراز کرده بود. صرف‌نظر از تصمیم آتی دادگاه تجدیدنظر، دولت باید اطمینان حاصل کند که قوانینش با تعهد اعلام شده‌اش به عدالت بین‌المللی مطابقت دارد و تغییرات قانونی لازم را برای حذف محدودیت‌هایی که دسترسی به عدالت را در فرانسه برای جرائم جدی با مشکل مواجه می‌کند، دنبال کند.

به اعتقاد دیده‌بان، محکومیت کونتی کامارا نشان داد که عدالت فرانسه می‌تواند کمک کند قربانیان جنایات جدی چه چیزی می‌توانند به دست آورند. مقامات فرانسوی باید برای اصلاح نقص در قوانین این کشور اقدام کنند تا اطمینان حاصل شود که بازماندگان جنایات در زمینه‌های دیگر نیز دسترسی برابر به عدالت دارند.^{۴۸}

سازمان دفاع از قربانیان خشونت

Organization for Defending Victims
of Violence

⁴⁸<https://www.hrw.org/news/2023/02/01/france-should-change-its-laws-fight-impunity-serious-crimes>